

Vertellen

U kunt bij mij betalen

2 Koningen 5:19b-27

6 november 2022

Werkvormen

4-7 jaar

Gesprek: Waarom hoefde Naāman niet te betalen? Waarom denk je dat Gechazi hem later toch liet betalen?

Wat vond Elisa daarvan?

Spel: Gechazi verstopte de twee pakketten onder zijn bed. Waar zouden de kinderen iets kostbaars verstopten?

Neem een schatkistje mee en laat de kinderen hem om de beurt ergens in de ruimte verstopten. Lukt het de anderen om het kistje te vinden?

Creatief: Versier een mooi doosje. Stop er een briefje met de tekst: bedankt! Wie willen de kinderen bedanken? En waarvoor?

Vertelling 4-7 jaar

Een beloning voor Gechazi

Er is iets bijzonders gebeurd. Naāman, de baas van de soldaten, is beter geworden. Dat komt door de profeet Elisa, die tegen Naāman zei: 'Je moet zeven keer kopje onder in de rivier de Jordaan.' Na de zevende keer was Naāman weer beter. Hij is meteen teruggegaan naar de profeet Elisa.

'Nu weet ik het zeker: uw God bestaat echt!' roept Naāman als hij bij Elisa komt. 'Kijk: ik ben weer helemaal beter. Ik ben zo blij! Daarom wil ik u graag bedanken. Vertel maar, wat wilt u hebben? Misschien zilver? Of goud? Of nieuwe kleren?'

Maar Elisa schudt zijn hoofd. 'God heeft jou beter gemaakt', zegt hij. 'Daar hoef je mij niet voor te betalen.'

'Echt niet?' vraagt Naāman.

'Echt niet', zegt Elisa.

Naāman denkt even na. En dan vraagt hij: 'Mag ik dan misschien een beetje aarde uit Israël meenemen naar huis? Dan heb ik een stukje Israël in mijn eigen land.'

Elisa vindt het goed. Naāman neemt aarde mee, stapt weer in zijn rijtuig en vertrekt. Op de drempel van het huis staat Elisa hem uit te zwaaien, samen met Elisa's knecht Gechazi. 'Wat is het toch fijn dat God mensen helpt', zegt Elisa tevreden.

Maar Gechazi geeft geen antwoord. Hij kijkt naar de wagen van Naāman, heel lang. Als Elisa alweer naar binnen loopt en de wagen wegrijdt, staat de knecht Gechazi nog steeds op de drempel. En dan neemt hij een besluit. Hij rent achter de wagen van Naāman aan. 'Joehoe!' roept hij, zwaaiend met zijn armen.

Buiten de stad haalt hij de wagen in. 'Joehoe!' roept hij nog eens.

Als Naāman het hoort, springt hij uit de wagen. 'Wat is er aan de hand?' vraagt hij.

'Toch niets ergs hoop ik?'

'Nee hoor, nee dat niet. Maar eh... ik zat eh... ik zat te denken. Over dat zilver en die kleren, waar u het over had. Ehm.... Het zit namelijk zo: we hebben ineens bezoek gekregen, en we hebben niks om aan ons bezoek te geven. Dus misschien hebt u toch een klein beetje zilver voor ons?'

'Maar natuurlijk!' roept Naāman. 'Niet een klein beetje, maar een heleboel!' Hij laat twee grote pakketten maken met zilver en prachtige kleren. En hij laat zijn eigen knecht met Gechazi meelopen om het te dragen.

Zo gaan ze terug naar de stad. Maar als ze bij de poort komen, zegt Gechazi: 'Het laatste stuk loop ik wel alleen. Geef de pakketten nu maar aan mij.' Daar gaat Gechazi, met in elke arm een groot pakket dat hij bijna niet kan dragen. Hij brengt ze niet naar het huis van Elisa, maar naar zijn eigen huis. Hij verstopt ze netjes onder zijn bed. Dan gaat hij weer naar Elisa.

'Waar ben jij geweest?' vraagt Elisa.

'Nergens!' roept Gechazi.

Maar Elisa schudt zijn hoofd. 'Denk je dat ik niet weet wat er gebeurd is?' zegt hij. 'Je hebt Naāman om een beloning gevraagd. Dat is niet goed, Gechazi. Als jij zo graag het zilver van Naāman wil hebben... dan zul je ook zijn ziekte krijgen.'

Verdrietig gaat Gechazi weg bij Elisa. Op zijn lijf heeft hij net zulke plekken als Naāman eerst had.

Mattijs Weegenaar